

ani svémocně od služebné věci odděliti, ani na jinou věc neb osobu přenéstí a pokládá se služebnost za nedělitelnou potud, že, nehledíc k § 847 obč. zák. nelze právo na pozemku váznoucí ani změnití, ani rozdělití zvětšením, zmenšením nebo rozdělením pozemku. Z toho vyplývá, že při dělení panujícího statku nelze služebnost přenéstí na část odepisovaných pozemků, neboť by to odporovalo uvedeným zákonným ustanovením. Tak tomu jest také v projednávaném případě. Služebnost vozové cesty váznoucí pro nemovitost zapsanou ve vložce číslo 148 II. nelze přenéstí na jednotlivé části parcel, které se od této nemovitosti odepisují, neboť tím by se jednak služebnost rozšiřovala, jednak přenášela by se na jinou osobu, což není přípustné podle řečených zákonných ustanovení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu B-a.

D ů v o d y:

Knihovní zápisy, jež rekursní soud nepovolil, změniv povolující usnesení prvního soudu, a jichž se dovolací stížnost domáhá, dotýkají se zřejmě nejen právních a hospodářských, nýbrž i knihovních zájmů vlastnice služebného statku, neboť na místo dosavadního jediného vlastníka panujícího statku nastupuje nyní ještě několik jiných osob, vlastníků pozemků od panujícího statku oddělených, kteří mají míti na služebný statek též nárok jak dosavadní jediný vlastník panujícího statku, a místo jediné vložky jako statku panujícího má býti několik takových vložek, v čem jest další knihovní zatížení služebného statku. O právech a povinnostech, dotčených žádanými knihovními zápisy, nemůže proto býti jednáno a rozhodováno bez svolení vlastnice služebného statku a knihovní zápis nelze provéstí bez listin o tomto jejím svolení. Tyto listiny žadatelé nepředložili, pročež nemohlo jejich žádosti býti vyhověno (§ 94 čís. 3 knih. zák.).

Čís. 10831.

Byl-li k rekursu postiženého snížen pořádkový trest, jest nepřipustným (§ 528 c. ř. s.) jeho dovolací rekurs proti uložení pořádkového trestu.

(Rozh. ze dne 29. května 1931, R I 421/31.)

S o u d p r v é s t o l i c e uložil právnímu zástupci žalovaných Dr. J-ovi pořádkový trest 500 Kč. R e k u r s n í s o u d k rekursu Dr. J-a snížil pořádkový trest na 200 Kč.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs Dr. J-a.

D ů v o d y:

Napadeným usnesením byl stěžovateli snížen pořádkový trest prvním soudem 500 Kč uložný, na 200 Kč, tak že jde o srovnalá usnesení nižších soudů o pořádkovém trestu 200 Kč, a další opravný prostředek proti

tomuto trestu 200 Kč není přípustný (§ 528 c. ř. s.). Bylo proto dovolací rekurs odmítnouti.

Čís. 10832.

Nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 30. prosince 1897, Věstník čís. 50, a ze dne 27. října 1909 Věstník čís. 40, byla zrušena ustanovením čl. II zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. Nyní platí ustanovení § 369 tohoto zákona a vládní nařízení ze dne 20. prosince 1927, čís. 175 sb. z. a n.

K zabavení movitostí, jež jsou u dlužníka, podle § 364 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., se nevyhledává, by zabavené předměty byly označeny známkami.

Bylo-li administrativního zástavního práva československého státu nabyto dříve, než nabytí vymáhající věřitel soudcovského zástavního práva, zabavená věc však byla prodána soudně, jest pohledávku československému státu přikázati v pořadí před pohledávkou soukromého vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 29. května 1931, R I 423/31.)

Soud první stolice přikázal celý výtěžek za exekučně prodané svršky vymáhajícímu věřiteli, nepřikázav bernímu úřadu jeho poplatkovou pohledávku, pro niž si vydobyl berní úřad na jedné z prodaných věcí (na mladém volu) administrativní zástavní právo, ježto právní erár má jen právo na vyloučení ze soudního prodejového řízení, kterýžto nárok musí uplatňovati před prodejem, což se v projednávaném případě nestalo, takže prodejem zástavní právo berního úřadu a tím každý nárok byl ztracen. Rekursní soud přikázal bernímu úřadu poplatkovou pohledávku, zbytek nejvyššího podání pak vymáhajícímu věřiteli na částečnou úhradu jeho pohledávky. Důvody: Jak z napadeného usnesení vyplývá, bylo prvému soudci při rozvrhu nejvyššího podání známo, že berní úřad nabytí na mladého vola vydraženého za 800 Kč již administrativního práva zástavního a vyplývá ze spisů tohoto úřadu, že tohoto práva zástavního bylo nabyto dříve, než nabytí zástavního práva vymáhající věřitel. K tomu měl exekuční soud přihlídnouti podle § 254 ex. ř. a jelikož administrativní dražba shora uvedeného kusu dobytka nebyla provedena, nýbrž byl s ostatními zabavenými věcmi soudně vydražen, měl berní úřad podle § 286 ex. ř. právo na uspokojení své pohledávky z výtěžku a to, jak ze shora uvedeného patrno, v pořadí před prvním soudním zástavním věřitelem.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvody :

V úvahu nepřichází, jak uvádí stěžovatel, nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 30. prosince 1897, věstník čís. 50 a ze dne 27. října